

Hồi thứ 63

Cơ Hiểu Phong kết giao Hồ Phỉ

Cơ Hiểu Phong biểu diễn đến những chiêu tối hậu Phụng Hoàng Toàn Oa Hồi Phân Chuyển , Thoái Đặng Cửu Thiên Xung Thiết Quyền , Anh Hùng đả Hồ Thu Chiêu Thế , Quyền Bãi Đình Tiên Ngủ Canh Thiên , pháp độ lại càng nghiêm ngặt . Đúng là quyền thuật cao siêu .

Y biểu diễn xong thu tay về , dưới đài nổi lên tiếng hoan hô như sấm dậy .

Hồ Phỉ thấy Cơ Hiểu Phong lên đài trong lòng rất lấy làm kỳ .

Chàng không hiểu Trình Linh Tố đã dùng biện pháp gì đẩy được gã lên đài giải vây cho mình . Chàng coi gã luyện đường quyền xong rồi khen thầm trong bụng :

- Tây Nhạc Hoa Quyền quả nhiên không phải tầm thường , nếu người này thêm phần nội lực là trở nên một tay đại hành gia .

Cơ Hiểu Phong đi xong nốt bài quyền , lập tức hơi thở dồn dập , toàn thân phát run như người bị bệnh nặng chưa lành hay người bị trọng thương . Người dưới đài không ai phát giác nhưng Hồ Phỉ đứng ngay đằng sau gã nên nghe rõ mồn một .

Chàng còn thấy vạt áo sau lưng gã ướt đẫm mồ hôi , không phải là tay võ công cao cường , trong lòng càng lấy làm kỳ .

Cơ Hiểu Phong định thần lại nói :

- Còn vị sư thúc sư bá , sư huynh sư đệ nào muốn tử thí với Trình sư ca xin mời thượng đài .

Y hỏi luôn ba tiếng không ai trả lời . Quân đệ tử ở chi phái chữ Thiên đều lớn tiếng hoan hô :

- Cung hỷ Trình sư ca vinh nhiệm chương môn phái Tây Nhạc hoa Quyền .

Quân hào cũng hoan hô theo . Thế là vụ Hồ Phỉ lên chấp chương Hoa Quyền Môn đã thành sự thực .

Cơ Hiểu Phong quay lại nhìn Hồ Phỉ chấp tay nói :

- Cung hỷ ! Cung hỷ !

Hồ Phỉ chấp tay đáp lễ thấy nhãn quang y đây ẻ oán độc nhưng chàng còn lo về bệnh tình Mã Xuân Hoa vội nói :

- Cơ sư đệ ! Xin sư đệ kiếm một gian tĩnh thất cho hai vị sư muội của chúng ta nghỉ ngơi .

Cơ Hiểu Phong gật đầu rồi nhảy xuống đài , hai chân y loạng choạng cơ hồ té xuống .

Hồ Phỉ đứng trước đài nói :

- Các vị đã tận khổ suốt đêm xin mời về nghỉ đi . Tối mai chúng ta lại thương nghị đại kế làm cho Hoa Quyền Môn chúng ta nổi danh thiên hạ trong cuộc đại hội chưởng môn sắp tới .

Chàng nói vậy là thực tình vì chàng rất cảm kích môn phái này . Giữa lúc quan binh tróc nã nếu không gặp được cơ duyên vượt tường nhảy vào thì chắc Mã Xuân Hoa bị chất độc phát tác làm cho chết người . Khi có cơ hội chàng ráng tranh giành chút vinh quang cho Hoa Quyền Môn .

Quần đệ tử nghe nói tới tấp đứng dậy . Người nào cũng nghị luận võ công của Hồ Phi . Có kẻ ca tụng Cơ lão tam tham mưu viễn lự . Có người khen đường quyền của Cơ Hiểu Phong rất cao minh . Nhất là bọn đệ tử chi phái chữ Thiên càng cao hứng phi thường . Mấy vị tiền bối muốn lại chuyện trò với Hồ Phi nhưng chàng chấp tay thi lễ rồi theo Cơ Hiểu Phong vào nội thất .

Tòa đại trạch này là của một vị cao quan ở Hoa Quyền Môn . Nay Hồ Phi làm chưởng môn dĩ nhiên chủ nhân đối đãi với chàng rất ân cần .

Hồ Phi thủy chung không cởi tấm khăn vàng che mặt . Chàng cùng Trình Linh Tố đem Mã Xuân Hoa vào nội thất rồi nói :

- Cơ đại ca ! Đa tạ đại ca ! Ngôi chưởng môn này tiểu đệ nhường lại cho đại ca .

Cơ Hiểu Phong chỉ háng dặng một tiếng chứ không nói gì .

Khi Hồ Phi ngó tới Mã Xuân Hoa đặt trên giường , Trình Linh Tố lấy kim chân vạch áo nàng đâm vào mười ba huyệt đạo . Đuôi mỗi mũi kim đều quán bông . Thủ pháp cô mau lẹ mà không bối rối .

Hồ Phi thấy thân sắc cô vẫn bình tĩnh mới yên dạ .

Sau khoảng thời gian chừng uống chạ tuần trà , đuôi kim từ từ chảy máu đen thấm vào miếng bông . Nguyên những mũi kim này trống rỗng để hút chất độc ra .

Trình Linh Tố thở phào một cái mỉm cười , cô lại lấy bình thuốc màu xanh đưa cho Cơ Hiểu Phong nói :

- Cơ đại ca ! Đại ca hãy về phòng nghỉ ngơi . Đại ca cứ uống mười viên thuốc này là chất độc trong người sẽ tiêu tan hết .

Cơ Hiểu Phong đón lấy bình thuốc lắng lặng ra khỏi phòng .

Bây giờ Hồ Phi mới hiểu Trình Linh Tố đã dùng bản lãnh chuyên môn của cô bức bách Cơ Hiểu Phong phải nghe theo lệnh . Chàng cười nói :

- Độc thủ Dược Vương đi tới đâu được việc tới đó . Bản lãnh dùng độc của nhị muội chưa chắc tôn sư đã bì kịp .

Trình Linh Tố mỉm cười không đáp .

Thực ra lần này không dùng độc bức bách Cơ Hiểu Phong mà cô đã thông huyệt giải mạch để cứu nguy cho y khỏi bị tẩu hỏa nhập ma , lại còn cho thêm dược vật . Dược vật này uống vào chỉ ngừa ngáy khó chịu chứ chẳng tổn thương gì đến thân thể .

Còn cô bảo y uống mười viên thuốc giải thì đó là thứ sâm nhưng hoàn thông thường rất bỏ cho thân thể nhưng Cơ Hiểu Phong biết làm sao được ? Y nghe cô nói chất độc lợi hại mà phải cúi đầu tuân theo . Dù y có nghi ngờ cũng chẳng thể đem tính mạng mình mà thử coi chân hay giả .

Trình Linh Tố thường tự nhủ :

- Ta phát thệ trước mặt sư phụ suốt đời chỉ dùng độc dược cứu người , quyết không dùng độc dược hại người để cho thiên hạ biết Độc Thủ Dược Vương tuy thủ đoạn lợi hại nhưng không làm việc tội bại .

Cô lấy cái díp để gấp những mớ bông thấm máu độc bỏ đi rồi khẽ nói :

- Đại ca ! Đại ca cực nhọc một đêm hãy nằm xuống giường dưỡng thân một lúc . Đại ca cứ vững dạ , đã có tiểu muội chiếu cố cho Mã cô nương .

Hồ Phi quả đã mệt nhoài . Chàng nằm ngay xuống giường .

Trình Linh Tố lại nói :

- Chường môn lão sư phó phải coi chừng ! Trong vòng mười hai giờ đừng để người tiến vào quấy nhiễu Mã cô nương cũng không cho nàng mở miệng nói năng . Không thế thì một khi chia rẽ , độc chất không hút hết ra được . Chỉ còn lại một tý cũng thành tiền công tận thế .

Hồ Phi cười đáp :

- Tây Nhạc Hoa Quyền chưởng môn nhân là Trình Linh Hồ kính cẩn vâng lệnh Thái thượng chưởng môn Trình Linh Tố .

Trình Linh Tố cười hỏi :

- Tiểu muội mà làm thái thượng chưởng môn của đại ca được ư ?

Cô nói tới đây đột nhiên dừng lại cúi xuống coi thương thế của Mã Xuân Hoa .

Lát sau cô quay đầu nhìn lại thấy Hồ Phi vẫn mở mắt không ngủ . Chàng ngơ ngẩn xuất thần nhìn ra ngoài cửa sổ . Cô liền hỏi :

- Đại ca nghĩ gì vậy ?

Hồ Phi đáp :

- Tiểu huynh đang lo về chuyện ngày mai họ thấy chân tướng mình niên kỷ không đúng thì biết nói sao ? Còn may làm mình chỉ ở lại mười hai giờ rồi vỗ tay ra đi . Làm như vậy là có điều bất nhã với họ , trong lòng rất dỗi bần khoản . Mình đã lâm vào tình trạng đặc dị thì đành phải ...

Trình Linh Tố cười nói :

- Đánh phải làm chó nhảy qua tường mà chạy .

Hồ Phi cười đáp :

- Đúng thế ! Nhảy tường vào không ngờ lại gặp chuyện kỳ quái .

Trình Linh Tố ngưng thân ngó Hồ Phi rồi dường như tìm ra một quyết định , tự nói một mình :

- Hay lắm ! Cứ làm như vậy một mình .

Hồ Phi lấy làm kỳ hỏi :

- Cứ làm như thế là thế nào ?

Trình Linh Tố đáp :

- Dọc đường chúng ta đã hóa trang làm tiểu hồ tử thì chuyến này giả làm đại hồ tử . Tiểu muội tra râu vào cho đại ca nhuộm da mặt một chút nào cho già thêm hai chục tuổi nữa để đáng làm sư huynh của Cơ Hiểu Phong .

Hồ Phi vỗ tay cả mừng nói :

- Hay lắm ! Tiểu huynh đang buồn phải chạm mặt Phúc Khang An , tưởng chừng không dám đến coi cuộc đại hội chưởng môn nhân . Nếu nhị muội hóa trang một cách tinh vi cho tiểu huynh làm tên đại hồ tử thì Trình Linh Hồ này đường đường chính chính dùng địa vị Tây Nhạc Hoa Quyền chưởng môn vào giữa cuộc đại hội quan sát .

Trình Linh Tố thở dài nói :

- Bất tất phải đi dự đại hội chưởng môn nữa . Chờ đến ngày mai Mã cô nương bình yên vô sự rồi là xong việc . Còn việc dự hội nguy hiểm lắm chẳng dính vào làm chi .

Hồ Phi hào khí bông bột hỏi :

- Nhị muội ! Tiểu huynh chỉ hỏi một câu : Tiểu huynh giả làm người có râu được không ?

Trình Linh Tố mỉm cười đáp :

- Trá hình người già , làm bộ râu giả thì có khó gì ? Cái khó là ở chỗ cất tay nhắc chân , thái độ ăn nói phải đúng người già . Dù tinh thần quắc thước , võ công cái thế nhưng lão anh hùng vẫn khác với người tuổi trẻ .

Hồ Phi nói :

- Tiểu huynh sẽ cố gắng , chỉ cần gạt được họ trong một lúc là xong .

Trình Linh Tố đáp :

- Hay lắm ! Chúng ta cứ thử một phen . Lần này tiểu muội giả làm bà già đi theo chưởng môn nhân vào coi đại hội .

Hồ Phi vỗ tay cả cười nói Trình Linh Tố

- Nhị muội ! Chúng ta sống đến bằng này tuổi đầu đã sắp vào hòm thì cuộc nào nhiệt đó chẳng thể không tham dự .

Trình Linh Tố bảo nhỏ chàng :

- Nói khẽ chứ !

Mã Xuân Hoa nằm trên giường đã cử động , may nàng chưa tỉnh giấc .

Hồ Phi thè lưỡi ra , co ngón tay khẽ gõ vào trán nói :

- Đáng chết lắm !

Trình Linh Tố lấy bao kim chỉ ra . Cô cầm con dao nhỏ cắt một mớ tóc . Cô lại lấy một chút thuốc trong rương hòa vào bát nước trong . Cô đặt mớ tóc vào bát nước nói :

- Đại ca nghỉ một chút , chờ cho những sợi tóc mềm biến thành cứng ngắt .

Hồ Phi liền nhắm mắt lại , trong lòng rất hoan hỷ về sự thông minh cơ trí của cô nghĩa muội .

Trong lúc mơ màng , chàng thấy Mã Xuân Hoa bị chất độc phát tác làm cho chết người , tình trạng rất khủng khiếp . Có lúc lại thấy túm được Phúc Khang An thống trách hấn lòng dạ tàn độc . Có lúc thấy mình bị bọn vệ sĩ bắt gặp , hết sức dẫy giụa mà không thoát thân được .

Bỗng nghe Trình Linh Tố cất tiếng ôn nhu hỏi :

- Đại ca ! Đại ca đang mơ mộng gì vậy ?

Hồ Phi đứng phắt dậy , dụi mắt ngưng thần ói :

- Tiểu huynh chiếu cố Mã cô nương để nhị muội nghỉ một lát .

Trình Linh Tố đáp :

- Tiểu muội phải làm bộ râu giả cho đại ca xong mới yên dạ được .

Cô lấy những sợi tóc cứng ở trong bát nước ra làm , dùng nước keo dán vào hàm Hồ Phi . Công việc này mất gần một giờ mới hoàn thành thì mặt trời chiếu ánh sáng lọt qua cửa sổ .

Hồ Phi lấy gương soi bắt giắc phì cười vì thấy bộ râu quái nón cứng đơ , chẳng những mặt mũi khác hẳn mà còn tăng thêm phần uy võ . Trong lòng rất cao hứng , chàng cười nói :

- Nhị muội ! Tương mạo tiểu huynh bây giờ càng đẹp . Ngày sau tiểu huynh cứ để nguyên bộ râu này .

Trình Linh Tố muốn nói :

- E rằng ý trung nhân của đại ca không vừa dạ .

Nhưng lời nói ra tới cửa miệng cô liền dừng lại .

Trình Linh Tố cực nhọc suốt đêm lại thấy Mã Xuân Hoa đang nằm yên , cô không chống nổi nữa , phục xuống bàn ngủ thiếp đi .

Hồ Phi lấy tấm chăn đơn đắp lên người cô , khẽ bồng cô đặt nằm ngang trên giường . Chàng đắp chăn cho cô hẳn hoi , lại lấy tấm khăn vàng bịt mặt mình rồi tới ngoài phòng Cơ Hiểu Phong cất tiếng hỏi :

- Cơ huynh ! Cơ huynh có ở trong nhà không ?

Cơ Hiểu Phong háng động một tiếng thờ dài hỏi lại :

- Ai đó ? Có việc chi đây ?

Hồ Phi đẩy cửa bước vào phòng .

Cơ Hiểu Phong vừa ngó thấy chàng " ủa " lên một tiếng rồi đứng dậy .

Hồ Phi nói :

- Cơ huynh ! Tiểu đệ đến xin lỗi Cơ huynh .

Cơ Hiểu Phong vẫn đứng trơ không trả lời , vẻ cừ địch lộ ra khóe mắt .

Hồ Phi lại nói :

- Tiểu đệ cần nói rõ cho Cơ huynh hay là nhất quyết không đoạt chức chương môn quý phái . Chỉ vì cơ duyên ngẫu hợp , tiểu đệ lâm vào tình trạng bất đắc dĩ mà làm hư đại sự của Cơ huynh .

Đoạn chàng đem việc Mã Xuân Hoa trúng độc trong trường hợp nào , bị quan binh vây bắt ra sao , chàng vượt tường trốn lánh thế nào và cứu trị nhân mạng làm sao , vì lẽ gì phải thượng đài tiến công , nhất nhất thuật lại . Chỉ có

điểm Mã Xuân Hoa bị ai ám hại và người đuổi bắt chàng là bộ hạ của Phúc Khang An thì chàng không nói tới.

Cơ Hiểu Phong lắng lắng nghe hết câu chuyện về mặt hấn hoà hoãn lại đòi chút nhưng gã chỉ " ồ " một tiếng chứ không tiếp lời .

Hồ Phi lại nói :

- Lời hứa của bậc đại trượng phu coi nặng bằng non . Nếu trong vòng mười ngày , tại hạ không nhường lại ngôi chưởng môn cho Cơ huynh sẽ chết dưới lưỡi đao kiếm , ngàn thu để giang hồ thóa mạ .

Người võ lâm chết dưới đao kiếm là thường nhưng để anh hùng thiên hạ phỉ nhổ là điều sỉ nhục vô cùng .

Cơ Hiểu Phong thấy chàng phát lời trọng thề liền đáp :

- Chúc chưởng môn này các hạ bất tất phải nhường lại . Võ công các hạ hơn ta gấp mười nhưng ta biết các hạ không phải người bản môn mà chấp chưởng môn hộ thì ai nấy trong lòng bất phục .

Hồ Phi nói :

- Đúng thế ! Chờ sau khi cuộc đại hội chưởng môn kết thúc , tiểu đệ sẽ đem sự thực trình trọng tuyên bố để tạ tội trước mặt quý môn . Sau đó các đệ tử quý môn sẽ căn cứ vào võ công mà định ngôi chưởng môn . Như vậy có được không ?

Cơ Hiểu Phong bụng bảo dạ :

- Trong bản môn chẳng ai thắng được mình . Làm như vậy còn vinh quang hơn là để y nhường lại .

Hấn tính như vật liền gật đầu đáp :

- Như vậy thì được nhưng Trình đại ca ....

Hồ Phi vừa cười vừa ngắt lời ::

- Tiểu đệ họ Hồ , tề nghĩa muội mới ở họ Trình .

Chàng nói rồi bỏ tấm khăn vàng che mặt ra .

Cơ Hiểu Phong thấy chàng có hàm râu quai nón , tướng mạo cực kỳ uy võ không khỏi khe thâm . Gã nói :

- Hồ đại ca ! Mấy vị tiền bối ở bản môn thật khó tính quá . Ngày sau đại ca đưa chân tướng ra chắc thế nào cũng xảy ra cuộc phong ba . Tuy võ công đại ca rất cao cường chẳng sợ gì ai nhưng dù là hảo hán anh hùng cũng không địch nổi nhiều người . Tây Nhạc Hoa Quyền Môn gặp phải đại sự trong môn hộ là chẳng khác gì âm hồn bất tin , cứ ám sát không chịu dờn ra .

Hồ Phi cười đáp :

- Tiểu đệ cũng nghĩ tới vụ này . Trong cuộc đại hội chưởng môn mai đây , tiểu đệ sẽ hết sức làm vẻ vang cho Tây Nhạc Hoa Quyền Môn . Tiểu đệ đem công chuộc tội như vậy , tất cả các vị tiền bối cũng lượng thứ cho .

Cơ Hiểu Phong lẩm nhẩm gật đầu , thở dài nói :

- Đáng tiếc là trong mình Cơ mỗ trúng chất kịch độc , chẳng dám làm hao tổn khí lực , không thì tiểu đệ đem quyền pháp của bản môn biểu diễn cho Hồ huynh coi . Hồ huynh nhớ kỹ vào lòng thì lúc lâm sự khỏi bị bại lộ hành tung .

Hồ Phi cười khanh khách , xá dài Cơ Hiểu Phong một cái rồi nói :

- Cơ Huiynh ! Tiểu đệ lại thay nghĩa muội bồi tội với Cơ huynh .

Cơ Hiểu Phong đáp lễ , trong lòng bất mãn tự hỏi :

- Ta bị thị hạ độc , gã còn cười cái gì ?

Trong lòng nghĩ như vậy , gã lộ vẻ bức tức mình .

Hồ Phi hỏi :

- Cơ huynh ! Tệ nghĩa muội hạ độc vào mình Cơ huynh , vết thương ở chỗ nào ?

Cơ Hiểu Phong vén tay áo lên . Cánh tay gã sưng vì một chỗ lớn bằng quả trứng gà , da thịt đen xám lại . Miệng vết gương lớn bằng đầu ngón tay ứa huyết đen ra đúng như bị chất kịch độc .

Hồ Phi nghĩ bụng :

- Thân kỹ dùng thuốc của nhị muội quả ít người bì kịp . Không hiểu y dùng dược vật gì làm cho cánh tay gã biến thành thế này ? Giả tử ta bị thương như vậy cũng không ăn ngon ngủ yên được .

Chàng liền hỏi :

- Cơ huynh thấy thế nào ?

Cơ Hiểu Phong đáp :

- Cổ thịt này tê dại không cảm giác được nữa ?

Hồ Phi nghĩ bụng :

- Chắc là y đã dùng thuốc tê cực nặng ?

Chàng liền nắm lấy tay hắn , thò miệng vào mút vết thương .

Cơ Hiểu Phong giật mình la lên :

- Không được đâu ! Không được đâu ! Hồ huynh không muốn sống nữa chăng ?

Nhưng hai tay chàng nắm chặt gã không nhúc nhích được , trong lòng kinh dị tự hỏi :

- Chất kịch độc này ở cánh tay còn ghê gớm như vậy mà gã thò miệng vào mút có thể chết ngay được . Giữa ta và gã vốn chẳng thân thích lại không quen biết mà sao gã liều mạng để cứu ta ?

Hồ Phi hút mấy hơi nhỏ ra rồi cười khanh khách nói :

- Cơ huiynh đừng nghi ngại ! Độc dược này là giải đó .

Cơ Hiểu Phong không hiểu nói :

- Huynh đệ bảo sao ?

Hồ Phi đáp :

- Tệ nghĩa muội vốn chưa quen biết Cơ huynh thì khi nào y hạ độc thủ gia hại ? Y muốn trêu chọc Cơ huynh , cho thứ thuốc tê vô hại mà thôi . Cơ huynh cứ coi tiểu đệ hút vào miệng là vững dạ được rồi .

Cơ Hiểu Phong tuy đã uống thuốc giải của Trình Linh Tố đưa cho mà trong lòng vẫn áy náy , chẳng hiểu thuốc giải có công hiệu gì không ? Dù chất độc giả trừ được nhưng liệu có khỏi hại đến gân cốt hay không ? Bây giờ gã thấy Hồ Phỉ nói vậy bất giác vừa kinh ngạc vừa mừng thầm hỏi :

- Hồ huynh ! Hồ huynh nói rõ cho tiểu đệ nghe ...

Hồ Phỉ ngắt lời :

- Bậc đại trượng phu kết giao cốt ở sự thành kính . Tiểu đệ thấy Cơ huynh là người nghĩa khí , khi nào lại khiến Cơ huynh phải lo lắng ?

Cơ Hiểu Phong cả mừng vỗ án nói :

- Hay lắm ! Tiểu đệ giao kết bằng hữu với Hồ huynh . Dù Hồ huynh có đắc tội với Thiên tử hay phạm tội tày đình , tiểu đệ cũng quyết vì Hồ huynh xuất lực quyết chẳng chau mày .

Hồ Phỉ cười đáp :

- Đa tạ hậu ý của Cơ huynh . Tại hạ đắc tội với người kia dù chẳng phải đương kim Thiên tử nhưng quyền thế cũng chẳng kém gì . Cơ huynh ! đêm qua tiểu đệ thấy Cơ huynh đi một đường Hoa Quyền trong đó có chiêu Phản Thân Đề Tát Xuyên Chương Cản , sao bộ pháp Cơ huynh nhảy lên lưng chừng mới biến đổi phương hướng ?

Đây là Hồ Phỉ nói về chiêu Dã Mã Hồi Hương Tản Đế Hành . Động tác trong chiêu này rất phức tạp .

Cơ Hiểu Phong nghe chàng hỏi vậy nghĩ thầm :

- Nhãn quang của gã này quả nhiên lợi hại . Đêm qua ta biểu diễn đường Hoa Quyền , gã đã theo dõi từ đầu đến đuôi . Chỉ có một chiêu Dã Mã Hồi Hương Tản Đế Hành , ta nhảy lên rồi chột nhớ tới cánh tay trúng phải kịch độc , không khỏi tâm thần hóa tán . Nếu tay mà động thủ với gã thì lập tức gã nắm được chỗ sơ hở này .

Hắn đáp :

- Hồ huynh mắt tinh như đuốc . Tiểu đệ khâm phục vô cùng ! Thực tình chiêu đó tiểu đệ biểu diễn không được thỏa đáng .

Thế rồi hắn sử lại một lần .

Hồ Phỉ gật đầu nói :

- Có vậy mới đúng . Nếu không thế , Cơ huynh sử chiêu như đêm hôm qua là bị địch nhân thừa cơ đánh vào .

Bây giờ Cơ Hiểu Phong đã biết mình chưa bị trúng độc , gã phấn khởi tinh thần liền đem mười hai bộ Tây Nhạc Hoa Quyền biểu diễn lại hết .

Hồ Phỉ học đúng chiêu thức , tuy chẳng thể nào nhớ hết , trong lúc nhất thời nhưng chẳng bao lâu lĩnh hộ được chỗ tinh nghĩa của mỗi đường quyền . Chàng nói :

- Quyền pháp của quý phái sâu rộng quá chừng . Nếu ráng nghiên cứu được thì thật hữu dụng không hết . Tiểu đệ nhận thấy mình chỉ tinh thông

được một trong mười hai đường Hoa Quyền này cũng đủ dương danh thiên hạ .

Cơ Hiểu Phong nghe chàng tán tụng võ công bản phái , trong lòng rất cao hứng đáp :

- Đúng thế ! Trong bản môn có hai câu tiểu biểu là : " Hoa Quyền Tứ Thập Bát , Nghệ Thành Hành Thiên Hạ " . Công phu bốn mươi tám đường chia ra làm mười tám lộ nhập quyền , mười hai lộ đặng phong thái cực quyền . Còn mười tám lộ đao thương kiếm kích côn bổng . Đệ tử của bản môn đừng nói đến hai chữ Nghệ Thành . Trong bốn mươi tám đường học được hết thật không có mấy .

Hai người đàm luận võ công ý hợp tâm đầu . Trời đúng Ngọ lúc nào không biết . Bọn phục thị của chủ nhân phái đến hậu tạ Hồ Phi mấy lần định mời chàng ra ăn cơm nhưng thấy hai người đang luyện võ đến chỗ hăng sai , không dám lên tiếng .